

ဇေယျာန (ရာမည)

အောင်မြင်သာနှင့်

ကလေးသရဲ

အောင်မြတ်သာနှင့် ကလေးသရဲ

လရောင်မှို နံပျဉ် ကျနေတဲ့ ဘီလပ်ရွာလေးက အပ်ကျသံပင် မကြားလောက်အောင် တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေသလို အမှောင်ထုကို အကာအကွယ်ယူပြီး လှုပ်ရှားနေတဲ့ လူရိပ်နှစ်ခုကလည်း ရှိနေခဲ့တယ်။

"အောင်ကြီး မင်းဟာက သေချာလို့ လားကွာ"

"သေချာပါတယ်ကွ ဒီည၁၂နာရီ သူတို့ ခြံ အနောက်က သရက်ပင် အောက်ကို လာခဲ့ဆိုပြီး ရေခပ်ဆင်းတုန်းက သေချာ ပြောခဲ့တာ"

"သေချာရင် ပြီးရောကွာ ဟေ့ကောင် ဟိုမှာ အိဖြူတို့ အိမ် ရောက်ပြီ"

"ကြွက်သိုး မင်းက ဒီအကွယ်ကနေ စောင့်နေ ငါသရက်ပင် အောက်မှာ သွားနေမယ် "

"အဆင်ပြေအောင် လုပ်ခဲ့နော် အဖြေ တစ်ခါတည်း တောင်းခဲ့"

"စိတ်ချ အောင်ကြီးပါကွ ဒီည အဖြေမရရင် အိဖြူကို ပြန်မလွှတ်ဘူး"

အောင်ကြီးက မာန်ပါပါပြောရင်း သရက်ပင်အောက်ကို ဝင်သွားလိုက်တယ်။ ခဏနေတော့ သရက်ပင် အောက်ကနေ ချိုးကူသံတစ်ခု ထွက်လာခဲ့တယ်။

ဒါအောင်ကြီး အချက်ပေးတဲ့ အသံဆိုတာ ကြွက်သိုး သိလိုက်တယ်။

ချိုးကူသံကြားပြီး အချိန်ကြာတဲ့ အထိ အိဖြူက ဆင်းမလာခဲ့ဘူး။

ချိုးကူသံ သုံးချက်မြောက်မှာ တော့ သရက်ပင်ပေါ်ကနေ "ပလပ်ပလပ်" ဆိုတဲ့ အသံကို ကြွက်သိုး ကြားလိုက်ရတယ်။

"ဟေ့ကောင် အောင်ကြီး မင်း ကောင်မလေးက ဆင်းလည်း မလာဘူး" ဆိုပြီး အသံအုပ်အုပ်နဲ့ ပြောလိုက်တော့ အောင်ကြီးက လက်ကာပြပြီး ခဏစောင့်ဆိုတဲ့ အထာ ပေးလိုက်တယ်။

"ပလပ် ပလပ် ဂျတ် ဂျတ် ကျွတ်"

သရက်ပင်ပေါ်ကနေ ကြားလိုက်ရတဲ့ အသံကြောင့် အောင်ကြီး ကြက်သီး မွေးညင်းတွေ ထသွားတယ်။ အောင်ကြီးလည်း အသံကြားရာကို ဖြည်းဖြည်းချင်း မော့ကြည့်လိုက်တော့

"အောင်မလေး သရဲ သရဲ သရဲ" ဆိုပြီး အသံနက်ကြီးနဲ့ အော်ကာ တစ်ချိုးတည်း ပြေးပါလေရော။ အောင်ကြီး ပြေးတော့ ကြွက်သိုးလည်း အနောက်ကနေ လိုက်ပြေးတယ်။

အဲဒီအချိန် သရက်ပင်ပေါ်ကနေ တစ်စုံတစ်ယောက်က ခုန်ချ လာပြီး အောင်ကြီးနဲ့ ကြွက်သိုး အနောက်ကို ပြေးလိုက် ပါလေရော။

တိတ်ဆိတ်နေတဲ့ ညအချိန်က အောင်ကြီးနဲ့ ကြွက်သိုးတို့ ရဲ့ အသံကြောင့် ပျက်စီး သွားခဲ့တယ်။